

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

LXXIV. Quòd cùm Deum coluisset, meritò etiam à Deo honoratus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

μακάριον, πολυτάλασίως διατῆς τῷ πάιδιῳ
διαδοχῆς αὐτὸν ἐνός εὐγένειος καὶ εἰκόνων α-
ιναῖς εστι τοῦ πάτερνος, αἵματοις αὐτὸς
πρᾶψε πάγιον οἰκεῖον τελοῦσμα Κωνσταντί-
νος, καὶ μὲν τῷ τε βίᾳ τραγουδάνεσθαι τε-
λεῖται.

Κεφ. ΟΓ'.

Οπίστημοι μαστιχής εἰς ερανὸν αἰνότα Κωνσταντίνον
εἰς χαρακόν.

Η Διδέκανομόισι σύνεχα ερέποντο τύ-
ποι. προσέπειν μὲν εἰς σύντυποιστες τὸν μα-
κάρειον, ἔγκεκαλυμμένον τῷ κεφαλίῃ χή-
ματι. Τατέρφαστος εἴσεστιν εἰς τὸν πάτερνον,
ταῦτα δέξιας ἀναθεν σύντετανόμενον.

Κεφ. ΟΔ'.

Οπίστημοις δέ τοις, δικαίας αὐτῶν α-
ντιτίκησε.

Ταῦτα δέ τοις δεῖξας ὁ Φθαλμοῖς, Σπί-
λιον τῷ πώποτε θεισμανῶν διαφανῶς
διπλεύθεντι Κωνσταντίνῳ Σπίλη πάντων Θεοῖς
ἐπόσοντι ἀρχατῷ τῷ διάφορον πάρεστα-
τε, τῷ αὐτὸν τε καὶ τὸν χεισὸν αὐτὸς σέβειν ξε-
μένον, οὐδὲ τὴν συναντίαν ἐλογίζων οἱ τὴν σύ-
ντητον αὐτὸς πολεμεῖν ὄρμηκότες, αὐτὸν αι-
τοῖς εὔχρονοι κατειστάντο. τῆς εἴφ-
ειδαν τῷ βίᾳ κατασροφῆς, συναρχῆ τὸν ἑλεγ-
χον τῆς αὐτῶν θεοερχείας αἰδεῖξαμένης. ὥ-
περοις τῆς θεοφιλείας τὰ ἔχεγμα, τὸ Κων-
σταντίνοις πᾶσι φανερὸν κατειστέτελον.

Κεφ. ΟΕ'.

Οπίστημοι μάνικαν πρεμέτων βασιλέων εὐσεβίας
Κωνσταντίνῳ.

ΜΟνάς μὲν ῥωμαίων βασιλέως τὸν παμ-
βασιλέα Θεόν ὑπερβολῇ θεοσεβείας θε-
τιμηκότος. μόνας δέ τοις πάσι πεπαρρησιασμέ-
νως τὸν τέχεισθαι κηρύξαντος λόγουν. μόνα τ'
εἶπεν ἐκκλησίαν αὖτις, ὡς οὐδέτερος τῶν ἔξ-
αιδίος, δοξάσαντος. μόνα τε πάταν πολύθεον
πάντων καθελόντος, πάντα τε τερπόνον εἰδωλο-
λατείας απελέγξαντος καὶ δηνοὺς μόνα τοιά-
τον ηξιωμάτων ἐν αὐτῇ τε ζωῆς μὲν τάνα-

A simus Princeps per successionem libe-
rorum multiplex factus est ex uno: adeo
ut passim in omnibus provinciis imagi-
nes ei simul cum filiis honoris causā sta-
tuantur, & familiare nomen Con-
stantini etiam post ejus obitum usum
petetur.

C A P U T LXXXIII.

Quoniam innummis, Constantinum velut in ca-
lam ascendiē expreſſerint.

Quin etiam hummi hujusmodi for-
ma signati sunt; anteriore quidem
parte beatum Principem obiecto capi-
te præferentes: altera vero parte in qua-
triugō curru aurige instar sedentem,
& porrectā ipsi cælitus dextrā ad Su-
peros assumptum.

C A P U T LXXXIV.

Quodcum Deum coluisse, merito etiam à Dei
honoratus est.

HAEC miracula summus omnium
Deus in Constantino, qui solus ex
omnibus retro Imperatoribus Christia-
num se palam professus fuerat, nostris
oculis proponens; satis superque decla-
ravit, quantum interest inter eos qui
ipsum Christumque ipsius colere me-
rituerint, atq; inter illos qui contrariam
sectam ac sententiam amplexi essent.
Qui cum Ecclesiæ Dei bellum intulisse-
rent, Deum sibi hostem atque inimicū
reddiderunt. Ac profecto uniuscujusq;
illorum interitus, quantum erga eos ei-
set divini Numinis odium, certissimo ar-
gumento declaravit: quicmadinodum
Constantini obitu, Dei erga ipsum be-
nevolentia quædam quasi pignora, o-
mnibus manifesto apparuerunt.

D

C A P U T LXXXV.

Quod Constantinus superiores omnes Imperato-
res pietate superavist.

Qui cum solus ex Romanis Impe-
ratoribꝫ, Deum omniū Regem ex-
cellenti quadam pietate coluissebat; solus
que doctrinā Christi universis ore libe-
ro prædicassebat: cumque Ecclesiæ Dei
honore & gloria in tantū auxilissebat quan-
tum atiea nemo, & errorem hominum
plures colerentur. Deos solus evertissebat,
omnesque hujusmodi superstitionis ri-
tus ac modos confutassebat: solus quoq;
tum in hac vita, tum post mortem, ea
B b b ij